

SAMUELOVA MAKEDONSKA DRŽAVA

Izšla je iz obsežnega upora proti bizantinski oblasti leta 976. Upor so vodili 4 bratje: David, Mojzes, Aron in Samuel. Zdi se, da je že v prvem letu upora ostal na čelu nastajajoče države Samuel sam. ne vemo točno kdaj se je Samuel razglasil za carja države. Sedež vladavine je prenesel iz Prespe v Ohrid, ki je postal tudi cerkveno središče. Ohridska cerkev je bila dvignjena v patriarhijo.

Zunanjepolitična situacija (nevarnost pred Arabci) in notranji boji (za prestol) v Bizancu so Samuelu olajšali delovanje in akcije. Najprej je usmeril osvajanja proti jugu – proti Solunski pokrajini in Tesaliji. To je dokaz, da ni bil njegov glavni cilj obnova bolgarskega carstva. Šele nato je svoje ozemlje razširil proti vzhodu – zavzel je del Bolgarije s prejšnjim glavnim mestom Preslavo, na zahodu pa sta padla v njegove roke Drač z draško pokrajino (v Albaniji) in Epir. Največji obseg Samuelove države je bil:

- Vsa Makedonija brez Soluna
- Tesalija
- Epir
- Albanija
- Duklja
- Travunija
- Zahumlje
- Raška
- Bosna
- Srem in podonavska Bolgarija

Podatki o družbenih odnosih in ureditvi Samuelove države so zelo pomanjkljivi. Državne dajatve so bile naturalne. Višina dajatev se je odmerjala po velikosti zemljišča. So pa obstajale še druge, predvsem delovne obveznosti. Naturalne dajatve kažejo na to, da denarno gospodarstvo ni bilo razvito. Obstajali so že odvisni kmetje – pariki. Fevdalni odnosi so prevladali kasneje, šele v dobi bizantinske nadoblasti.

V začetku 11. stoletja pa se je Vasilij II. pripravljal na boj proti Samuelu (odpor proti plemstvu je bil zlomljen, vzhodne meje pa zavarovane) vse sile je lahko zbral na Balkanskem polotoku. V štirih letih (1001 – 1004) je Vasilij sistematično pripravil velike pohode s ciljem, da odtrga od Samuela najprej njegove vzhodne in južne pokrajine, nato pa udari na osrednje. V teh štiriletnih bojih je Samuel izgubil skoraj polovico svojega ozemlja. Poslednji boji med Vasilijem II. in Samuelom so bili poleti 1014, ko je bil Samuel hudo poražen pri gori Belasici blizu Strumice. Sam s je komaj rešil, a kmalu za tem umrl.

Po njegovi smrti je zavladal sin Gavrilo Radomir, toda prišlo je do nesoglasij znotraj Samuelove rodbine. To je omogočilo Vasiliju II., da je osvojil predel za predelom. Visoko plemstvo, ki je bilo do tedaj na čelu bojev, je bilo pripravljeno sprejeti bizantinsko nadoblast. Zato jim je Vasilij II. potrdil privilegije in jim dajal bizantinske službe in naslove.